

Landsbyggsdepartementet

Kommenterad dagordning inför jordbruks- och fiskerådet den 20-21 oktober 2011

1. Godkännande av dagordningen

Icke lagstiftande verksamhet

2. Godkännande av a-punktlistan

Coreper-frågor

Fiske

3. Förslag till rådets förordning om fastställande för 2012 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön (L) (*) (Rättslig grund: artikel 43.3 i fördraget om Europeiska unionen)

- Politisk överenskommelse

Dokumentbeteckning

KOM(2011) 562 slutlig

Rättslig grund

Artikel 43.3 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget, och i enlighet med artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Bakgrund

Kommissionen föreslår en förordning som reglerar TAC:er (Total Allowable Catch; maximal tillåten fångst) för de kommersiellt viktiga arterna torsk, sill, skarpsill, lax och rödspätta i Östersjön. Varje år bestämmer man TAC:er och kvoter för nästkommande år.

Kommissionens förslag fastställs med stöd av vetenskaplig rådgivning från Internationella Havsforskningsrådet (ICES). I de fall godkända långsiktiga förvaltningsplaner och återhämtningsplaner föreligger tar man hänsyn till dem. Kommissionen anlitar den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) för att tolka ICES råd, och ge förslag som tar hänsyn till den praktiska fiskeriförvaltningen. Ett meddelande från kommissionen, Samråd om fiskemöjligheter 2012 (KOM(2011) 298), definierar den arbetsmetod som kommissionen tillämpar för fastställandet av fiskemöjligheterna i EU-vatten. Meddelandet diskuterades vid jordbruks- och fiskerådet i juni 2011. Kommissionen har i meddelandet konstaterat att om vetenskapliga råd för att sätta kvoter inom ramen för maximalt hållbar avkastning (Maximum Sustainable Yield, MSY) finns tillgängliga bör de tillämpas direkt för att fastställa kvoter och fiskeansträngning.

Kommissionen anser dock att även ett gradvist genomförande av MSY fram till 2015 kan godtas, om detta är förenligt med råden.

Om det inte finns några vetenskapliga råd, eller om uppgifterna inte räcker för att storleken på beståndet och lämplig fångst ska kunna beräknas, bör TAC enligt kommissionen minskas med 25 % och medlemsstaterna snarast vidta åtgärder för att identifiera lämpligt fiskeuttag. Kommissionens policy har en förenklad ansats jämfört med tidigare år, då principerna angav med hur många procent en TAC borde variera i förhållande till föregående år, beroende på risknivån som skilda bestånd löpte att hamna under säkra biologiska gränser.

Kommissionens förslag till fiskemöjligheter i Östersjön 2012 presenterades den 15 september 2011. Förordningsförslaget har diskuterats i rådsarbetsgruppen för fiskefrågor under september och oktober, och kommer att behandlas i Coreper i oktober. Målet är att nå en politisk överenskommelse vid jordbruks- och fiskerådet den 21 oktober 2011.

Kommissionens förslag innebär att den långsiktiga planen för torsk följs. Förslaget innebär en ökning med 15% vad gäller torskfiskekvoten för östra beståndet och 13 % i västra beståndet. Förordningsförslaget reglerar också fiskeriansträngningen, som mäts i antalet fiskedagar eller antalet dagar ute ur hamn. Beträffande antalet tillåtna fiskedagar med redskap som fångar torsk föreslår kommissionen ett oförändrat antal dagar (160 i det östra området och 163 i det västra).

För övriga arter i Östersjön saknas ännu förvaltningsplaner. För dessa arter/bestånd innebär förslaget:

- en minskning av TAC för lax i hela Östersjön (område 22-31) med -79 %, och i Finska viken (område 32) med -29 %,
- en ökning av TAC för sill i västra området (område 22–24) med + 32 %,
- en minskning av TAC för sill i egentliga Östersjön (område 25–29, 32) med -33 %,
- en minskning av TAC för sill i Rigabukten (område 28.1) med -21 %
- en ökning av TAC för sill i Bottenhavet och Bottenviken (område 30–31) med + 2 %,
- en minskning av TAC för skarpsill (område 22–32) med -26 %,
- en minskning av TAC för rödspätta med -25 %.

Förslag till svensk ståndpunkt

- Regeringens grundinställning är att fiskeriförvaltningen ska verka för ett långsiktigt hållbart resursutnyttjande. För att nå detta är det viktigt att beakta den vetenskapliga rådgivningen och att följa existerande förvaltnings- och återhämtningsplaner.
- Regeringen stödjer kommissionens mål att uppnå maximal hållbar avkastning (MSY) till år 2015 men förespråkar en ansvarsfull förvaltning med långsiktig stabilitet. Regeringen föreslår därför en ansats som bygger på förvaltningsplanernas principer om begränsade TAC-förändringar mellan åren.
- Regeringen stödjer kommissionens kvotförslag för torsk, vilka är i enlighet med de gällande reglerna i den långsiktiga förvaltningsplanen för torsk.
- För övriga arter menar regeringen att principerna i de långsiktiga förvaltningsplanerna bör tillämpas även för bestånd där förvaltningsplan saknas. Detta innebär att bestämma ramar för variationerna i TAC mellan åren utifrån målet att uppnå MSY till 2015, och med grund i den biologiska rådgivningen. Regeringen ser med oro på situationen för lax. Det är särskilt allvarligt att ICES bedömer att det finns stora orapporterade fångster av lax. Regeringen menar att detta problem måste åtgärdas tillsammans med en betydande sänkning av kvoten.

EU-nämnden och MJU

Frågan var senast föremål för information i MJU och samråd med EU-nämnden inför rådsmötet i oktober 2010, då innevarande års TAC- och kvoter för Östersjön förhandlades.

4. EU/Norge: årligt samråd för 2012

- Diskussion

Dokumentbeteckning

Dokument saknas.

Rättslig grund

Avseende förhandlingsresultatet med Norge: artikel 218 i Fördraget om Europeiska Unionens Funktionssätt, EUF-fördraget. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter Europaparlamentets godkännande.

Vad gäller fastställandet av kvoter: artikel 43.3 i EUF-fördraget. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Bakgrund

EU förhandlar årligen med Norge om fiskekvoter och övriga regler för fisket för kommande år på gemensamma och gemensamt förvaltade bestånd i Nordsjön, Skagerrak och Kattegatt. De årliga förhandlingarna baseras på långsiktiga fiskeavtal mellan EU och Norge och förhandlingsresultaten förs in i EU:s kvotförordning som fastställs vid jordbruks- och fiskerådet i december. Dagordningspunkten på rådet avser ett inledande meningsutbyte om kommande förhandlingar. Inför de årliga förhandlingarna brukar kommissionen ställa frågor till rådet för att få vägledning i förhandlingarna. Frågorna rör lämpliga fångstmängder samt förhandlingsupplägg för att balansera utbytet av fiskemöjligheter i avtalet. Då avtalet med Norge bland annat rör fisket på viktiga gemensamma bestånd i Nordsjön med omgivande vatten är det väsentligt att förhandlingarna kan slutföras i god tid innan rådsbeslutet i december om 2012 års TAC:er och kvoter.

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen anser att det är viktigt för EU att komma överens med Norge om en gemensam, hållbar förvaltning av bestånden och de för Sverige viktiga fiskemöjligheterna i Nordsjön och Skagerrak eftersom parterna delar ansvaret för dessa bestånd.

EU-nämnden

Frågan var senast föremål för samråd i EU-nämnden inför rådets möten 26 oktober 2010 respektive 29 november 2010, under 2010 års årliga förhandlingar med Norge.

5. (ev.) ICCAT:s årsmöte (Istanbul, Turkiet, den 9–19 november 2011)

- Diskussion

Dokumentbeteckning

Dokument saknas.

Rättslig grund

Avseende resultatet av årsmötet: artikel 218 i Fördraget om Europeiska Unionens Funktionssätt, EUF-fördraget. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter Europaparlamentets godkännande.

För fastställandet av kvoter gäller artikel 20 i rådets förordning (EG) nr. 2371/2002 samt artikel 43.3 i EUF-fördraget. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Bakgrund

Den Internationella kommissionen för bevarande av atlantisk tonfisk (ICCAT) är en av de viktigaste regionala fiskerierorganisationerna avseende fångstvärde och medlemskap. Det årliga mötet beslutar dels om administrativa och finansiella angelägenheter, dels om kvoter och andra förvaltningsåtgärder för kommande år för de fiskbestånd som omfattas av konventionen, främst tonfisk och tonfiskliknande arter men även bl. a. hajar och svärdfisk.

Den blåfenade tonfisken, som utgör mindre än en procent av ICCAT-fångsterna, har fått internationell uppmärksamhet beroende på dess höga pris och prekära beståndsläge under en längre tid. EU står för den största andelen av kvoten och har kritiserats för bristande efterlevnad av regelverket. Vid ICCAT:s årsmöte 2009 beslutades om ett flertal åtgärder ägnade att återuppbygga beståndet av blåfenad tonfisk, inklusive en kraftig kvotminskning och ett åtagande att upphöra med fiske om det finns vetenskapliga bevis för "ett allvarligt hot om kollaps för fisket". Man enades också om en treårig återhämtningsplan som med 60 procents sannolikhet leder till maximalt hållbar avkastning, MSY (maximal hållbar avkastning är den optimala fångst som kan tas från ett fiskbestånd år efter år utan att äventyra dess kapacitet att återbildas för framtiden) fram till år 2022. Återhämtningsplanen skärptes ytterligare vid årsmötet 2010, så att sannolikheten för att uppnå MSY till år 2022 ökades till 67 procent jämfört med den tidigare siffran 60 procent. Vid det förra årsmötet beslutades även om en sänkt kvot (12.900 ton) för 2011 i linje med den vetenskapliga rådgivningen. Kvoten för 2011 ska gälla tills "kvoten ändras till följd av vetenskaplig rådgivning" vilket kan föranleda önskemål om en oförändrad kvot för 2012, då en ny beståndsuppskattning ska göras.

Den vetenskapliga rådgivningen förväntas bli tillgänglig efter den vetenskapliga kommitténs möte 3-7 oktober, varefter en seriös diskussion av förvaltningsåtgärderna kan inledas.

EU:s allmänt hållna förhandlingsmandat för ICCAT antogs 2008 och är giltigt till 2013 med undantag för en bilaga avseende förvaltningen av den blåfenade tonfisken som fastställs årligen.

Sverige har ingen andel av EU:s kvoter i ICCAT, och har inget intresse av att förvärva någon andel.

Förslag till svensk ståndpunkt

Alla bestånd som fiskas av EU - oberoende av storlek, värde och internationell uppmärksamhet - bör förvaltas enligt principerna för EU:s gemensamma fiskeripolitik. Enligt dessa principer är tillämpningen av försiktighetsansatsen och användandet av bästa tillgängliga vetenskap centrala inslag, liksom etablerade förvaltningsplaner. Sådana planer bör upprättas snarast för fisken som för närvarande saknar planer.

Förvaltningen av den blåfenade tonfisken i ICCAT påverkas av särskilda omständigheter: EU har en betydande andel (56%) av kvoten; förvaltningsplanen innehåller inga begränsningar för årliga kvotförändringar; inga entydiga vetenskapliga råd har under senare år getts för storleken av totalkvoten; den vetenskapliga osäkerheten om konsekvenserna av tidigare vidtagna åtgärder är fortfarande stor; och det synes fortfarande saknas ett svar på den centrala fråga som ställdes vid ICCAT:s årsmöte 2009 - och som upprepades 2011 - nämligen om det föreligger ett "allvarligt hot om kollaps för fisket".

Därför är det rimligt att EU
dels bör hålla fast vid de åtaganden som gjordes vid de två föregående årsmötena,
dels efterlyser mer entydiga vetenskapliga råd i framtiden, och om möjligt även externt kvalitetskontrollerade råd,
dels överväger en högre sannolikhet (än 67%, se under rubriken bakgrund) för återuppbyggnad till maximalt hållbar avkastning till år 2022 om det visar sig att återhämtningen av beståndet inte varit den förväntade,
dels verkar för att nya förvaltningsbeslut avseende stängda områden, kapacitet m.m. tas med tydlig förankring i den vetenskapliga rådgivningen.

EU-nämnden och MJU

Frågan var senast föremål för information i MJU och samråd med EUN i oktober 2010, inför ICCAT:s förra årsmöte.

Lagstiftningsöverläggningar

(Offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

6. Godkännande av A-punktlistan

SJK-frågor

7. (eventuell punkt) Ändrat förslag till Europaparlamentet och rådets förordning om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 1234/2007 när det gäller utdelning av livsmedel till de sämst ställda i unionen.

Dokumentbeteckning

-15054/11 AGRI 651 AGRIORG 172 SOC 843 CODEC 1591

Rättslig grund

-Artikel 42, 43(2) och 175(3) i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget, beslut fattas i rådet med kvalificerad majoritet efter att yttrande från Europaparlamentet inhämtats.

Bakgrund

EU har sedan tjugo år tillbaka, inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik, ett årligt program för att förmedla mat till behövande inom unionen. Programmet startades på begäran av välgörenhetsorganisationer vid en tidpunkt då det fanns stora lageröverskott. Situationen har förändrats i och med utvidgningen och en reformerad jordbrukspolitik. Möjligheten att i undantagsfall göra marknadsuppköp har inkluderats i programmet för att komplettera användningen av interventionslager.

Interventionslagren är nu i princip tömda (förutom för socker, där intervention kommer att avskaffas i år). Prognoser tyder på att det inte kommer att byggas upp några lager inom en överskådlig framtid. Regelverket har förändrats så att intervention för flera produkter helt har avskaffats eller återgått till att fungera som ett säkerhetsnät vid markanta prisfall. Sverige har hittills inte deltagit i programmet. Inte heller Danmark, Tyskland, Nederländerna, Storbritannien, Österrike eller Cypern deltar i programmet för närvarande.

Kommissionen presenterade 2008 ett förslag till ändringar av programmet som innebar att marknadsuppköp inte skulle begränsas till undantagsfall. Kommissionen uppskattade att det fanns behov för ett program för livsmedelshjälp på upp till 1600 miljoner euro per år. Kommissionen angav vid jordbruksrådet i november 2008 att stödet skulle vara frivilligt att tillämpa och att 75-85 procent skulle finansieras från den gemensamma budgeten och resterande del från medlemsländerna.

Förslaget diskuterades flitigt på rådsnivå under hösten 2008. De medlemsländer som utnyttjade programmet protesterade kraftfullt mot införande av medfinansiering från medlemsländerna medan kommissionen hävdade att en nationell medfinansiering skulle kunna lösa vissa av de brister som funnits när det gäller programmets effektivitet.

En minoritet bestående av Storbritannien, Tyskland, Nederländerna, Danmark, Sverige och Tjeckien blockerade sedan förslaget i jordbruksrådet i november 2008, delvis på grund av ifrågasättande av den rättsliga grunden för förslaget. Övriga tveksamma medlemsländer var Finland, Österrike och Litauen. Enligt en analys av den rättsliga grunden publicerad av rådets rättstjänst i oktober 2008, underkändes artikel 37 i det dåvarande EG-fördraget som rättslig grund för förslaget.

Frågan om livsmedelshjälp till mindre bemedlade diskuterades senast på jordbruksrådet den 20 september i år. Den blockerande minoriteten mot förslaget (Sverige, Tyskland, Nederländerna, Danmark, Storbritannien och Tjeckien) kvarstod då.

Den 3 oktober presenterade kommissionen ett nytt förslag, den här gången med dubbel rättslig grund: dels en jordbrukspolitisk (artikel 42 och 43(2)) dels en socialpolitisk (artikel 175 (3)). Det nya förslaget innebär också att livsmedelsprogrammet är till 100 procent EU-finansierat, med ett budgettak på 500 miljoner euro. För att öka effektiviteten kommer gemenskapens livsmedelsutdelningsprogram att inrättas för ett år i taget. Livsmedelsprodukter ska köpas upp på marknaden om varor från interventionslager inte finns tillgängliga eller inte är lämpliga.

Förslag till svensk ståndpunkt

Det reviderade förslaget föranleder enligt regeringens bedömning ingen ändring i Sveriges position sedan tidigare. Sverige anser att detta är en socialpolitisk och inte en jordbrukspolitisk fråga och att det därmed är varje medlemslands ansvar enligt subsidiaritetsprincipen. Regeringen är följaktligen kritisk till kommissionens förslag.

EU-nämnden och MJU

Frågan var senast föremål för information i MJU och samråd med EU-nämnden inför Jordbruks- och fiskerådet i september 2011.

8. Reformpaketet för GJP*– Föredragning av kommissionen**Dokumentbeteckning*

Förslaget har ej kommit ännu.

Rättslig grund

Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ordinarie lagstiftningsförfarande. I rådet tas beslut med kvalificerad majoritet.

Bakgrund

Kommissionen ska den 12 oktober 2011 presentera förslag för den framtida inriktningen av den gemensamma jordbrukspolitiken (förordningar för direktstöd, den gemensamma marknadsorganisationen och landsbygdsutveckling samt den horisontella förordningen om finansiering, förvaltning och kontroll av den gemensamma jordbrukspolitiken). Kommissionen framförde sina tankar redan i november 2010 när meddelandet ”Den gemensamma jordbrukspolitiken mot 2020” presenterades. I meddelandet argumenterar kommissionen för att GJP även fortsättningsvis ska bestå av en stark gemensam jordbrukspolitik som är uppbyggd av två pelare. Den första pelaren ska bli grönnare med en mer rättvis fördelning av medlen. Den andra pelaren ska fokusera på konkurrenskraft, innovation, miljö och klimat. Övergripande målsättningar för GJP är en hållbar livsmedelsproduktion, hållbar förvaltning av naturresurser och förbättrad klimatanpassning samt upprätthållande av levande landsbygder.

I meddelandet från i november 2010 föreslår kommissionen att direktstödet ska bestå av tre delar, ett basinkomststöd som är obligatoriskt, frikopplat och enhetligt inom en medlemsstat eller region, ett grönt stöd med enkla, ettåriga och obligatoriska miljöersättningar (t.ex. permanenta betesmarker och växtföljd) samt ett regionalt inkomststöd riktat till jordbrukare i områden med specifika naturliga begränsningar. Stödet ska enbart tilldelas ”aktiva brukare”. Ett övre tak för direktstöd till större enskilda jordbruk (”capping”) föreslås införas. Därtill föreslås frivilligt kopplade stöd till specifika regioner eller sektorer.

Inga större förändringar föreslås för marknadsstöden som ska utgöra ett säkerhetsnät vid allvarliga marknadsstörningar. Kommissionen föreslår dock vissa justeringar, främst i fråga om att effektivisera och förenkla,

t.ex. i form av längre interventionsperioder, användning av störningsklausuler och tillämpning av privat lagring av fler produkter än idag.

Tre övergripande mål föreslås för landsbygdsprogrammet; jordbrukets konkurrenskraft, hållbar förvaltning av naturresurser och en balanserad territoriell utveckling. Dessa motsvarar ungefär dagens axlar inom landsbygdsprogrammet. Kommissionen föreslår också en gemensam EU-strategi för strukturfonderna samt landsbygdsutvecklings- och fiskefonden. Ett frivilligt riskhanteringsinstrument föreslås införas inom landsbygdsprogrammet som ska syfta till att hantera inkomstrisker. Budgetfördelningen av landsbygdsfondens medel föreslås i större utsträckning baseras på objektiva kriterier, dock utan alltför stora förändringar i jämförelse med dagens system.

Meddelandet diskuterades i rådet under vintern och i mars 2011 avvisade Sverige och sex andra medlemsstater ett försök från ungerska ordförandeskapet att anta rådsslutsatser. Under våren 2011 har Europaparlamentet diskuterat frågan och i juni antogs ett betänkande som i huvudsak gav stöd till kommissionens meddelande.

Regeringen gör bedömningen att förslagen som ska presenteras den 12 oktober i stor utsträckning kommer att likna tankarna som fördes fram i meddelandet från förra året. Bedömningen stärks av att många av idéerna bekräftas i kommissionens meddelandet om långtidsbudgeten från den 29 juni 2011. Beslut om den framtida jordbrukspolitiken är planerat att tas under första kvartalet 2013.

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen anser att det krävs fortsatt kraftfulla reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken som leder till väsentligt lägre utgifter och ökad marknadsorientering. Regeringens främsta målsättning är att minska utgifterna inom såväl pelare I som pelare II. Sverige ska vara en konstruktiv förhandlingspart i syfte att få så stort inflytande som möjligt över slutresultatet. Direktstöden ska frikopplas helt, utjämnas genom att de högsta stöden sänks och på sikt fasas ut. Marknadsåtgärder bör avskaffas snarast möjligt, dock senast 2013. Tillhandahållandet av gränsöverskridande kollektiva nyttigheter genom riktade åtgärder kommer även i fortsättningen att vara ett viktigt mål för EU och medlemsstaterna. Inom ramen för en minskning av jordbruksbudgeten förespråkar Sverige åtgärder för landsbygdsutveckling som bidrar till att tillhandahålla kollektiva nyttigheter.

Regeringen anser att GJP ska förbli ett gemensamt politikområde och utformas i linje med principerna om subsidiaritet, proportionalitet och en sund ekonomisk förvaltning. Jordbrukspolitiken ska vara förenlig med politiken för global utveckling och ta hänsyn till

utvecklingsländernas förutsättningar att förbättra tillväxten i jordbruket och att bedriva handel.

Regeringen ställer sig försiktigt positiv till förslaget om att direktstödet i större utsträckning ska riktas till aktiva brukare. Regeringen behöver mer information för att kunna ta slutlig ställning. Det är viktigt att det inte innebär en återkoppling av stöden och inte heller till en ökad administrativ börda.

Regeringen anser att det är angeläget att få en så stor miljöutväxling av satsade resurser inom GJP som möjligt, vilket i första hand ska ske inom ramen för den andra pelaren. Regeringen förespråkar att direktstöden fasas ut och att effektiva miljöinsatser genomförs via den andra pelaren. Regeringen anser vidare att två parallella system minskar tydligheten i pelarstrukturen. Därtill riskerar detta att öka den administrativa bördan.

Tillhandahållandet av gränsöverskridande kollektiva nyttigheter genom riktade åtgärder kommer även i fortsättningen att vara ett viktigt mål för EU och medlemsstaterna. Inom ramen för en minskning av jordbruksbudgeten förespråkar Sverige åtgärder för landsbygdsutveckling som bidrar till att tillhandahålla kollektiva nyttigheter. Politiken ska utformas för att möta nuvarande och framtida utmaningar och gemensamma insatser ska ge ett tydligt europeiskt mervärde.

Kommissionen förordar ökade satsningar på miljö, och hållbar utveckling och innovation. Regeringen välkomnar denna inriktning och anser att det är nödvändigt med viss styrning av medel inom landsbygdsprogrammet, i synnerhet till miljöinsatser. Åtgärder inom landsbygdsprogrammet bör också bidra till att främja konkurrenskraft och tillväxt genom att stimulera innovationer samt till att stärka sambandet mellan forskning och tillämpning, vilket kan bidra till en ökad marknadsanpassning inom jordbrukssektorn. Regeringen anser också att det finns skäl till att bibehålla jordbruksverksamhet i områden med naturgivna handikapp. Förslaget om riktade stöd till områden med naturgivna handikapp inom den första pelaren kräver dock mer information innan regeringen kan ta slutlig ställning.

Regeringen hade också hoppats på en ännu högre ambitionsnivå vad gäller förenklingar av jordbrukspolitiken. Systemet är komplext och svårbegripligt i nuläget och detta utgör en börda för jordbrukarna.

EU-nämnden och MJU

De nya förordningar för GJP har inte tidigare varit föremål för samråd med EU-nämnden eller information i MJU. Kommissionens meddelande var föremål för samråd med EU-nämnden och information i MJU inför jordbruks- och fiskeråden i november och december 2010 samt januari, februari och mars 2011.

9. Utkast till rådets beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska antas på Europeiska unionens vägnar vad gäller de resolutioner som kommer att bli föremål för diskussion och omröstning inom Internationella vinorganisationen (OIV)

-Punkt som kan bli en A-punkt)

Dokumentbeteckning

Dokument saknas.

Rättslig grund

Artikel 43 jämförd med artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt – rådet ska på förslag av kommissionen fastställa vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal (om detta organ ska anta akter med rättslig verkan).

Artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen – principen om lojalt samarbete (medlemsländerna bör inte stödja OIV-resolutioner som kan få effekter för unionslagstiftningen eller ändra dess räckvidd).

Bakgrund

Inför omröstningen av resolutionerna i OIV:s generalförsamling den 24 juni i år i Porto lade kommissionen fram ett förslag till rådsbeslut om antagande av en gemensam EU-ståndpunkt. Förslaget om en gemensam ståndpunkt skickades till medlemsländerna ett par dagar innan arbetsgruppen. Detta ledde till stort missnöje bland medlemsländerna eftersom förfarandet var nytt och skulle tillämpas för första gången.

I avsaknad av ett rådsbeslut om en gemensam ståndpunkt förklarade kommissionen följaktligen att medlemsländerna de facto bryter mot fördraget om de inte röstar nej till de resolutioner som är EU-kompetens och som sålunda kan få konsekvenser för unionslagstiftningen. Rådets rättstjänst ansåg att medlemsländerna ska formulera en EU-position. För att formulera en EU-position krävs kvalificerad majoritet.

Vid generalförsamlingen i Porto röstade samtliga medlemsländer för de resolutioner som var föremål för omröstning. Som en konsekvens av detta förfarande har kommissionen nu anmält samtliga medlemsländer som är medlemmar i OIV för brott mot gällande artiklar i Lissabonfördraget.

En majoritet av medlemsländerna är fortfarande negativa till en omröstning av förslaget till rådsbeslut. Av både juridiska och politiska skäl anser en majoritet av medlemsländerna att det är för tidigt att fatta ett rådsbeslut.

Förslag till svensk ståndpunkt

Regeringen stödjer förslaget till rådsbeslut.

När det gäller de två resolutioner under EU-kompetens som kan bli föremål för omröstning har regeringen inga invändningar. Sverige har ett särskilt intresse i att bevaka de resolutioner som berör folkhälsoaspekter.

EU-nämnden och MJU

Frågan har inte tidigare varit föremål för samråd med EU-nämnden eller information i MJU

10. Övriga frågor**Uppdatering om efterlevnaden av direktivet om värphöns i medlemsstaterna inför förbudet mot icke inredda burar den 1 januari 2012**

- Information från kommissionen

Dokumentbeteckning

Dokument saknas.

Rättslig grund

Artikel 43 i EUF-fördraget.

Bakgrund

Enligt direktiv 1999/74/EG om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns ska medlemsstaterna bl.a. se till att inhysning av höns i traditionella burar (utan rede, sittpinne och sandbad) förbjuds från och med den 1 januari 2012. Sverige har tillsammans med Storbritannien, Tyskland, Nederländerna, Tjeckien, Österrike, Luxemburg, Finland och Estland sänt ett brev till kommissionen och efterfrågat en rapportering till rådet.

Förslag till svensk ståndpunkt

Sverige har redan ett förbud och anser att det är en viktig bestämmelse i direktivet och att den naturligtvis måste följas av alla medlemsstater. Djurvälståndet är inte acceptabelt i de traditionella burarna. Producenterna har haft gott om tid att ställa om. En fördröjning skulle skada de producenter som planerat väl och sett till att gå över till alternativa system. Det skulle även skada förtroendet för EU:s lagstiftning.

EU-nämnden och MJU

Frågan var senast föremål för samråd med EU-nämnden och information i MJU inför Jordbruks- och fiskerådet i februari 2011.

